

**Městská
část
Praha 10**

Naše značka: P10-021111/2016

V Praze dne: 29.2.2016

Výroční zpráva o činnosti městské části Praha 10 v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, za rok 2015

V souladu s § 18 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), zveřejňuje městská část Praha 10 (dále jen „povinný subjekt“) následující údaje, které se týkají její činnosti v oblasti poskytování informací podle InfZ za rok 2015.

Povinný subjekt obdržel v roce 2015 celkem 151 žádostí podaných v režimu InfZ.

V 44 případech bylo požadováno poskytnutí kopií listinných materiálů. Přes vysokou administrativní zátěž byly veškeré informace v roce 2015 poskytnuty bezodkladně, tedy nejpozději do 15 dnů ode dne obdržení žádosti. Pouze v 6 zvláště složitých případech byla tato lhůta prodloužena o deset dnů (§ 14 odst. 7 InfZ).

Povinný subjekt dále zveřejňuje:

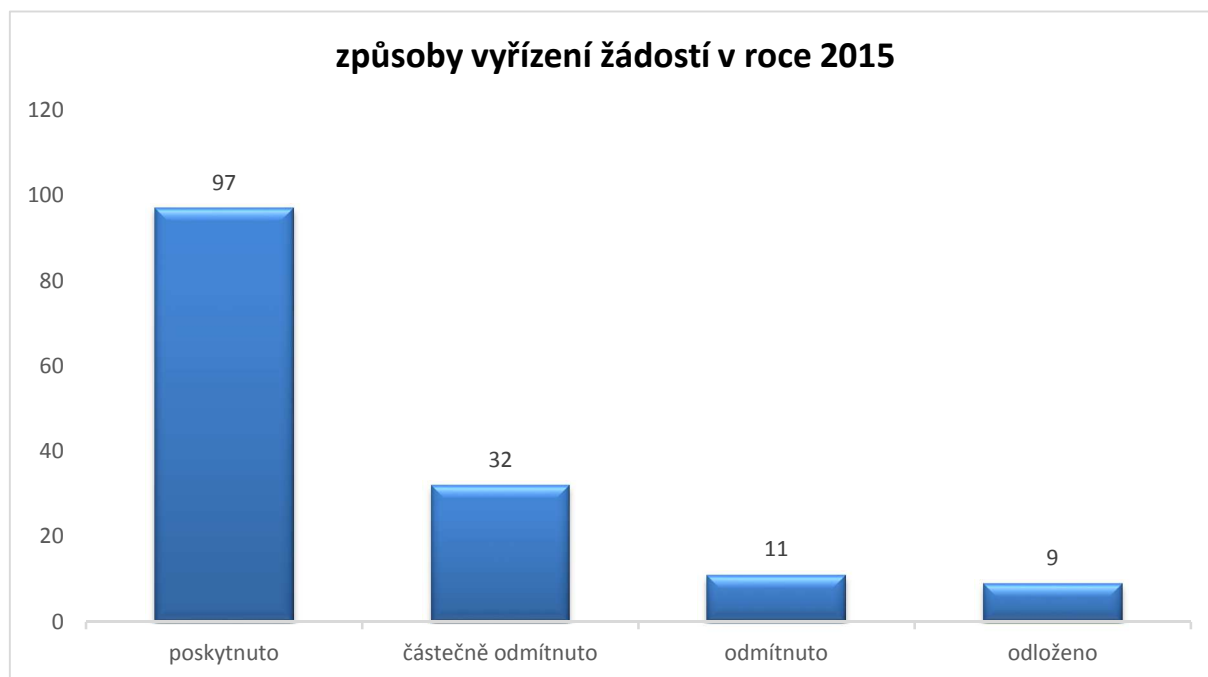
a) počet podaných žádostí o informace a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti:

podané (písemné) žádosti o informace:	151
vydaná rozhodnutí o odmítnutí žádosti:	20
vydaná rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti:	34

V 97 případech byla informace povinným subjektem poskytnuta v plném rozsahu. Z celkového počtu 54 vydaných rozhodnutí o odmítnutí/částečném odmítnutí žádosti se jich 9 vztahovalo k žádostem podaným žadatelem v roce 2014. Z celkového počtu 34 vydaných rozhodnutí o odmítnutí části žádosti bylo celkem 22 případů odmítnuto z důvodu ochrany osobních údajů

(§ 8a InfZ). Celkem 9 žádostí pak bylo, v souladu s ustanovením § 17 odst. 5 InfZ a ustanovením § 14 odst. 5 písm. c) InfZ, plně odloženo.

Jednotlivé způsoby vyřízení žádostí o informaci znázorňuje graf č. 1:

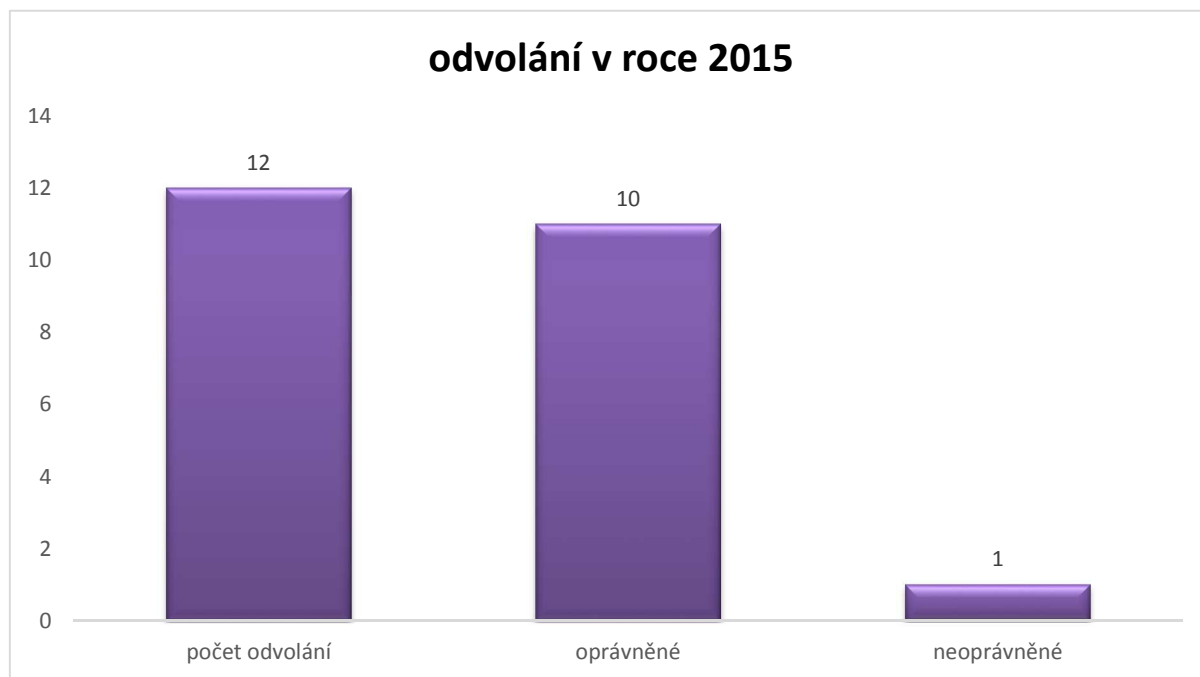
* Údaj „odmítnuto“ představuje počet odmítnutých žádostí, nikoliv celkový počet rozhodnutí, která byla k jednotlivým žádostem vydána.

** Součet všech položek se neshoduje s celkovým počtem podaných žádostí, neboť u dvou žádostí dosud nebyl stanoven způsob jejího vyřízení.

b) počet podaných odvolání proti rozhodnutí:

V roce 2015 bylo podáno celkem 12 odvolání proti rozhodnutím povinného subjektu. Z tohoto počtu se 8 odvolání vztahovalo k žádosti podané v roce 2014. Zároveň bylo ze strany žadatele o informace podáno 1 odvolání, které však nesplňovalo náležitosti podání ve smyslu § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Z tohoto důvodu nebylo ani nadřízeným orgánem na toto podání jako na odvolání pohlíženo.

Jednotlivé způsoby vyřízení odvolání jsou uvedeny v grafu č. 2:

* O jednom odvolání dosud bylo ze strany nadřízeného orgánu rozhodnuto.

c) opis podstatných částí každého rozsudku ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona (InfZ), a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení:

V roce 2015 obdržel povinný subjekt jeden pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Kopie tohoto rozsudku tvoří v přílohu č. 2 této výroční zprávy. Externí právní služby nebyly v této souvislosti využity. Náklady na právní zastoupení nevznikly. Náklady na vlastní zaměstnance byly pouze v rámci běžných mzdových a provozních nákladů.

d) výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence:

Ve sledovaném období nebyla poskytnuta žádná výhradní licence.

e) počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení:

V roce 2015 bylo proti postupu povinného subjektu podáno celkem 9 stížností podle § 16a InfZ, přičemž 2 z těchto stížností se vztahovaly k žádostem zastupitelů MČ Praha 10 o informace dle zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. 1 stížnost se vztahovala k žádosti podané v roce 2014.

Důvody podání stížnosti:

počet

§ 16a odst. 1 písm. a) InfZ	Nesouhlas s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6 InfZ (odkaz na zveřejněnou informaci).	0
§ 16a odst. 1 písm. b) InfZ	Po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ nebo § 14 odst. 7 InfZ nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.	3
§ 16a odst. 1 písm. c) InfZ	Informace byla poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.	1
§ 16a odst. 1 písm. d) InfZ	Nesouhlas s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 InfZ nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2 InfZ, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.	5

Podrobný způsob jejich vyřízení:

§ 16a odst. 1 písm. a) InfZ	Nebyla podána <u>žádná stížnost</u> .
§ 16a odst. 1 písm. b) InfZ	<u>V jednom posuzovaném případě</u> byl postup ze strany povinného subjektu <u>vyřízen autoremedurou</u> , tedy stížnosti sám zcela vyhověl. <u>Ve zbylých dvou případech</u> byl postup povinného subjektu nadřízeným orgánem <u>potvrzen formou rozhodnutí</u> .
§ 16a odst. 1 písm. c) InfZ	<u>V jednom posuzovaném případě</u> bylo ze strany nadřízeného orgánu, tj. Magistrátu hl. m. Prahy, <u>nařízeno vyřízení žádosti o informace do 15 dnů ode dne doručení jeho rozhodnutí</u> . Povinný subjekt následně informace poskytl v souladu s rozhodnutím nadřízeného orgánu.
§ 16a odst. 1 písm. d) InfZ	Ve všech případech byly stížnosti postoupeny nadřízenému orgánu. <u>V jednom posuzovaném případě</u> přikázal nadřízený orgán povinnému subjektu <u>sjednání nápravy</u> spočívající v korekci výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. <u>Ve třech případech</u> byl nadřízeným orgánem postup povinného subjektu <u>potvrzen formou rozhodnutí</u> . V jednom případě pak nebylo nadřízeným orgánem dosud rozhodnuto.

f) další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona

Za náklady spojené s poskytnutím informací bylo v roce 2015 ze strany žadatelů zaplaceno celkem 2658,-- Kč (slovy: dvatisícešestsetpadesátosmkorunčeských). V této souvislosti poukazuje povinný subjekt na skutečnost, že k žádostem podaným v roce 2015 zaslal oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací v 13 případech. Ze strany žadatelů byla, na základě těchto oznámení, úhrada zaplacená ve 3 případech.

Vedle informací poskytovaných na základě žádosti dle InfZ informoval povinný subjekt o své činnosti také prostřednictvím povinně zveřejňovaných informací dle § 5 InfZ, zveřejňováním dokumentů na úřední desce, SMS info, Facebooku Praha 10, měsíčníku Praha 10 a na webových stránkách www.praha10.cz, www.vpp10.cz, www.desitkapomaha.cz.

Ing. Martin Slavík
tajemník ÚMČ Praha 10

Přílohy:

1. *Počet žádostí za rok 2015 podle jednotlivých odborů ÚMČ Praha 10*
2. *Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2015, č. j.: 5A 155-2013-39*

Přehled žádostí za rok 2015 podle jednotlivých odborů ÚMČ Praha 10

odbor	podané žádosti	vydaná rozhodnutí o odmítnutí a částečném odmítnutí	odvolání proti rozhodnutí	podané stížnosti
KS – kancelář starostky	4	2	0	0
KT – kancelář tajemníka	5	13	11	0
OEK – odbor ekonomický	12	0	0	2
OHS – odbor hospodářské správy	11	3	0	0
OKK – odbor kontroly a komunikace	10	6	0	1
OKP – odbor kultury a projektů	4	0	0	0
OMP – odbor majetkoprávní	34	10	0	6
OOS – odbor občanskosprávní	2	1	0	0
OSO – odbor sociální	4	0	0	0
OST – odbor stavební	49	13	1	0
OŠK – odbor školství	0	0	0	0
OŽI – odbor živnostenský	0	0	0	0
OŽD – odbor životního prostředí, dopravy a rozvoje	16	6	0	0
celkem	151	54	12	9

* Pozn. Sloupce týkající se rozhodnutí o odmítnutí/částečném odmítnutí, odvolání a stížností reflektují reálný počet vydaných správních rozhodnutí nebo opravných prostředků v roce 2015, tedy i těch, které se vztahovaly k žádostem z roku 2014.

Číslo jednací: 5A 155/2013 - 39

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: XXXXXXXX, bytem XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, zast. JUDr. Alexandrem Királym, Ph.D., advokátem, Ostrava – Poruba, L. Podéště 1883, proti žalovanému: Magistrát hl.m. Prahy, odbor kontrolních činností, Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 24.6.2013, sp. zn. S-MHMP 492579/2013, č.j. PR/OKC/3/117/2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 24.6.2013, sp. zn. S-MHMP 492579/2013, č.j. PR/OKC/3/117/2013 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10 ze dne 9.5.2013, č.j. P10-050401/2013 **se z r u š u j í** a věc se žalovanému **v r a c í** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Alexandra Királyho, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10 ze dne 9.5.2013, č.j. P10-050401/2013 o odmítnutí žádosti žadatele o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (InfZ) podané dne 26.4.2013.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že žadatel požadoval informace o popisu pracovní činnosti (pracovní náplň) vedoucích a referentů oddělení veřejných zakázek a výběrových řízení, a to jejich anonymizovanou kopii. Dále žádal o podání informace o obsahu předpisu, který stanovuje oprávnění k podpisování písemností jménem městské části Praha 10, včetně oddělení veřejných zakázek a výběrových řízení (např. podpisový řád), a to jeho

naskenovanou kopii. Povinný subjekt žádost rozhodnutím ze dne 9.5.2013 dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a s přihlédnutím k § 8a InfZ odmítl s tím, že při svém správním uvážení vycházel z Listiny základních práv a svobod, a ze zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a na základě provedeného testu proporcionality dle povinných kritérií dospěl k závěru, že v tomto konkrétním případě nepřevážil veřejný zájem (kontrola činnosti veřejné správy) na tom, aby požadované informace, které mají povahu interního aktu s regulačními důsledky výlučně pro interní organizační strukturu a personální záležitosti dotčených zaměstnanců, byly žadateli poskytnuty.

Žadatel v odvolání s rozhodnutím povinného subjektu nesouhlasil a měl za to, že povinný subjekt postupoval v rozporu se zákonem a informace měl poskytnout.

Žalovaný dovodil svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o odvolání. Žadatel se domáhal informace týkající se personálních a organizačních záležitostí zaměstnanců Úřadu městské části Praha 10. Pracovněprávní vztahy jsou součástí samostatné působnosti, proto i žádost o poskytnutí informací týkajících se těchto vztahů byla povinným subjektem vyřizována v jeho samostatné působnosti. Věcná příslušnost Magistrátu hl. m. Prahy jako nadřízeného orgánu k řešení podaného odvolání vyplývá z ust. § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 InfZ ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu.

Podané odvolání žalovaný posoudil jako nedůvodné. Uvedl, že informace o konkrétní pracovní náplni zaměstnance povinného subjektu (popis pracovní činnosti) je nedílnou součástí jeho pracovní smlouvy a nikterak neovlivňuje kohokoliv mimo povinný subjekt. Tento interní dokument rozpracovává ustanovení zákoníku práce do podmínek Úřadu městské části Praha 10, a to v oblasti pracovněprávních vztahů, tedy interních vztahů mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Oprávnění k podepisování jménem povinného subjektu (Podpisový řád Úřadu městské části Praha 10) je interní pokyn směřující výlučně k zaměstnancům povinného subjektu, jejichž pracovní pozice jsou dány organizačním řádem úřadu. V obou případech se jedná o problematiku zcela spadající do oblasti vnitřních pokynů nebo personálních předpisů povinného subjektu. Podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. Zákonnou podmínkou tohoto omezení je výlučný vztah požadované informace k vnitřnímu pokynu nebo personálnímu předpisu. To znamená, že daná informace se vztahuje výhradně dovnitř povinného subjektu a neovlivňuje žádným způsobem, přímo nebo nepřímo, činnost povinného subjektu navenek, tedy činnost vůči osobám, které nejsou povinnému subjektu personálně nebo jinak podřízeny. Tato zákonná podmínka je podle žalovaného v posuzovaném případě zcela naplněna a rozhodnutí povinného subjektu tuto informaci neposkytnout je v souladu s InfZ.

Žalobce v žalobě výslovně uvedl, že se podanou žalobou domáhá výhradně toho, aby soud uložil žalovanému poskytnout žalobci informaci o obsahu předpisu, který stanovuje oprávnění k podepisování písemností jménem Městské části Praha 10, včetně oddělení veřejných zakázek a výběrových řízení (např. podpisový řád), a to jeho naskenovanou kopií. Uvedl, že tak činí „jednak pro aktuální ztrátu zájmu o informace další, jinak pro jistotu plného žalobního úspěchu“. Žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím bylo porušeno jeho právo na informace dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod a postup vyřízení žádosti je v rozporu s InfZ. Žalovaný stejně jako povinný subjekt nesprávně posoudil právní otázku týkající se výluky z poskytnutí informací dle § 2 odst. 4 InfZ. Požadovaná informace v dané době existovala a není samotným vnitřním pokynem, nýbrž přehledem toho, kým může být konkrétní žalobci vypravované rozhodnutí podepsáno. Obsah podpisového řádu je soupisem,

resp. evidencí oprávnění k podpisovým úkonům, které mají význam navenek povinného subjektu a dotýkají se žalobce v tom smyslu, že žalobce z toho dokumentu může ověřit, zda rozhodnutí bylo podepsáno k tomu oprávněnou osobou. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s hmotným právem (InfZ) a v rozporu s procesním právem. Žádost byla nesprávně odmítnuta; zde žalobce bez bližšího odůvodnění odkázal na čl. 17 odst. 1,2,4 a 5 Listiny a na nález pléna Ústavního soudu č. 30/1998 Sb.

Dále uvedl, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá závěr žalovaného, že by sdělením požadovaných osobních údajů došlo k porušení shora uvedených ustanovení. Žalobce však nežádal sdělení osobních údajů, domáhal se výlučně informace o obsahu předpisu, který stanovuje oprávnění k podpisování písemností jménem městské části Praha 10 (podpisový řád.) Právní úprava nezakazovala podat žalobci tuto informaci, ústavně garantované právo na informace odůvodňuje požadavek žalobce, „*aby mu byla informace poskytnuta, nikoli její poskytnutí odmítnuto s odkazem na rozhodnutí Ústavního soudu vydané pod sp. zn. III. ÚS 8/06, když jejím poskytnutím by stěžní mohly být charakterizovány toliko vnitřní pokyny a personální předpisy povinného subjektu, když požadovaný dokument se konkrétně týká i prvoinstančního rozhodnutí v žalované věci (rozhodnutí o odmítnutí žádosti) a tedy žalobcových práv, kdy jde o přehled, kdo a kdy se na podepisování žalobci vypravovaného rozhodnutí může podílet (in concreto tajemník úřadu)*“.

Dále žalobce namítl, že žalovaný sice mohl provést test proporcionality ve smyslu nálezu Ústavního soudu I. ÚS 50/03, ten však nic nezmění na faktu, že by požadovanou informací nebyly poskytnuty osobní údaje v nesouladu se zákony, čímž by měl nespecifikovaný subjekt údajů navíc utrpět újmu na svých právech, zejména když „*zde nemá být dostatečně silný veřejný zájem na tom, aby požadovanou písemnost, resp. informaci...bylo důvodné poskytnout (sic!)*“.

Žalobce namítl, že rozhodnutí je stěží přezkoumatelné, skutkový stav, který žalovaný vzal za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu v obsahu spisového materiálu.

Žalobce nesouhlasí s názorem městské části Praha 10, že „*předmětné je (vůbec) projevem správního uvážení*“. Městská část Praha 10 směřuje dvě situace, jednak žádost o sdělení údajů ve smyslu § 11 odst. 1 InfZ, jednak žádost o poskytnutí informace o znění Podpisového řádu Úřadu městské části Praha 10.

O nedbalém přístupu povinného subjektu podle žalobce svědčí i to, že se nevypořádal s odvolací námitkou. Žalobce se domáhal poskytnutí informace existující, nikoli zpřístupňující interní akt s regulačními důsledky výlučně pro interní organizační strukturu. Výkladem městské části Praha 10 ztrácí InfZ zcela smysl. Při posouzení otázky, zda se jedná o informaci, která se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu, je třeba uplatnit správní uvážení, zda omezení přístupu k informacím povinný subjekt využije či nikoliv, tedy zda existuje důvod, který v konkrétních souvislostech může vést k oprávněnému omezení práva na informace garantovaného čl. 17 odst. 5 Listiny.

Z uvedených důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí prvoinstanční, za nezákonné, a to pro jeho absolutní nepřezkoumatelnost spočívající v absenci řádného odůvodnění.

Žalobce dále uvedl, že nenamítá, ale dává na zvážení, zda o odvolání měl skutečně rozhodnout žalovaný.

Žalobce má za to, že žalovaným citovaný náleze Ústavního soudu, dle něhož žalovaný dospěl k závěru, že větší ochrany požívá zájem na ochraně informací vztahujících se k vnitřním pokynům a personálním předpisům před zájmem žalobce, je nepoužitelný, neboť nebyl zcela správně posouzen charakter informace. Mezi zákonem (náleze) vyloučené informace nepatří údaje o obsahu podpisového řádu ani názvy a další identifikační údaje faktického pokynu k podpisování písemností. Napadeným rozhodnutím bylo odmítnuto poskytnutí údajů, které nejsou zákonem chráněny. Žalovaný tvrdí opak, nijak jej však neodvodňuje a prakticky pouze polemizuje s ústavním právem.

Žalobce dále uvedl, že nad rámec věci považuje za vhodné, aby se soud ve stručnosti vyjádřil také k otázce, zda žalobce měl nárok na poskytnutí i informací o obsahu popisu pracovní činnosti (pracovní náplň) vedoucího a referentů oddělení veřejných zakázek a výběrových řízení, kterážto otázka byla žalobcem nastolena v odvolacím řízení.

Žalobce žádal, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí prvostupňové a aby městské části Praha 10, Úřadu městské části, nařídil poskytnout žalobci informaci o obsahu Podpisového řádu Úřadu městské části Praha 10, a to do tří dnů od právní moci rozsudku a dále aby žalovanému uložil povinnost k náhradě nákladů řízení.

K žalobě se vyjádřil žalovaný. Uvedl, že žalobce nebyl oprávněn podat žalobu, neboť do jeho práva nebylo napadeným rozhodnutím zasazeno. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto nedůvodné odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí, jímž bylo žalobci odepřeno poskytnutí informací, které neměl právo obdržet ze zákona. Žalovaný s odkazem na § 65 odst. 1, odst. 2 s.ř.s. navrhl, aby soud žalobu odmítl pro nedostatek aktivní legitimace žalobce.

Dále žalovaný uvedl, že ač si je vědom toho, že žalobce formálně napadá rozhodnutí žalovaného pouze v části týkající se odmítnutí poskytnutí informací o podpisovém řádu, žalovaný soudu předkládá své vyjádření k řízení a k rozhodnutím jako celku.

V další části svého vyjádření k žalobě žalovaný poukázal na to, že cílem zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je provést základní politické lidské právo na informace, jak jej předpokládá č. 17 odst. 1,2,4 a 5 Listiny. Právo na informace však není bezbřehé a lze je omezit zákonem. Toto omezení je provedeno prostřednictvím § 7 až 12 InfZ, příp. ve spojení se zvl. právními předpisy jako je zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.

Žalovaný pak podrobně rozvedl, že požadovaná informace o obsahu popisu pracovní činnosti (pracovní náplň) vedoucího a referentů oddělení veřejných zakázek a SF má povahu informace ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, tj. jedná se o informaci vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu, která se nikterak nedotýká vnější činnosti ÚMČ Praha 10. Protože byly žádány informace o popisu pracovní činnosti vedoucího a referentů oddělení veřejných zakázek, musel povinný subjekt při správním uvážení v rámci § 11 odst. 1 InfZ vzít v potaz mj. i hledisko a 8a InfZ ve spojení se zákonem o ochraně osobních údajů. S odkazem na ust. § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, žalovaný uvedl, že jestliže se konkrétní informace vztahuje k určenému nebo určitelnému subjektu údajů (fyzické osobě) a vypovídá přímo nebo nepřímo o jeho soukromém či osobním životě, anebo jeho identitě, majetkových poměrech, apod., má povahu osobního údaje ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů. S ohledem na počet zaměstnanců oddělení

veřejných zakázek, zveřejněnou organizační strukturu a přehledy zaměstnanců ÚMČ Praha 10 (jednotlivých oddělení včetně jmen), lze (byť anonymizované) popisy pracovních činností vztáhnout ke konkrétním osobám, což z takových informací dělá osobní údaje ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů - beze zbytku to platí v případě vedoucího oddělení. Podle zákona o ochraně osobních údajů je možné osobní údaje zpracovávat, tedy např. i zpřístupňovat, pouze na základě některého z právních předpisů uznaného důvodu. Při poskytování informací dle InfZ lze aplikovat především právní titul uvedený v § 5 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů, dle něhož je možné osobní údaje bez souhlasu dotčeného subjektu údajů zpracovávat tehdy, když správce poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, pokud tyto údaje vypovídají o jeho veřejné službě anebo úřední činnosti, o jeho funkčním či pracovním zařazení. Podle § 5 odst. 3, resp. § 10 zákona o ochraně osobních údajů pak platí, že provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů, resp. že při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů. Při rozhodování o tom, zda, případně v jaké podobě bude konkrétní dokument a údaje v něm obsažené zpřístupněny, je třeba dbát zásady vyjádřené v čl. 4 odst. 1 Listiny, konkrétně jde o povinnost vyvažovat mezi zájmy a hodnotami, kterým se dle ústavního pořádku poskytuje ochrana. Je tedy nutné aplikovat test proporcionality. Je zapotřebí omezit právo na přístup k informacím tehdy, pokud by jeho realizací došlo buďto k silnému zásahu do veřejného zájmu nebo k nepřiměřenému zásahu do osobní sféry toho, jehož by se poskytované informace měly týkat, mají-li povahu osobních údajů. Žalovaný uvedl, že stejně jako ÚMČ Praha 10 v rámci uvážení dospěl i žalovaný k závěru, že zde není dostatečně silný veřejný zájem na tom, aby informaci, která má povahu interního aktu s regulačními důsledky výlučně pro interní organizační strukturu a současně má potenciál zasáhnout do osobnostních práv dotčených zaměstnanců, když obsahuje osobní údaje, bylo důvodné poskytnout.

K druhé části žádosti, tedy k žádosti o podání informací o obsahu předpisu, kterým se stanovuje oprávnění k podpisování jménem městské části Praha 10, včetně oddělení veřejných zakázek a výběrových řízení, žalovaný uvedl, že „spisový řád“ ÚMČ Praha 10 (předmětem sporu je ovšem podpisový řád – poznámka soudu) je rovněž beze zbytku podřaditelný pod § 11 odst. 1 písm. c) InfZ. Na tento závěr lze usuzovat i z kontextu čl. 6 instrukce ministra vnitra ČR č. VSC/1-793/92 ze dne 25.2.1992, z něž je patrné, že reguluje vztahy dotčeného subjektu stran vedení spisové služby, jejíž součástí je i spisový řád. V rámci správního uvážení, které je založeno návěťm ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, žalovaný dospěl k závěru, že zde není dostatečně silný veřejný zájem na tom, aby požadovanou písemnost, resp. informaci, která má povahu interního aktu s regulačními důsledky výlučně pro interní organizační strukturu, bylo důvodné poskytnout.

Žalovaný dále uvedl, že považuje argumentaci žalobce, který směšuje důvody pro odmítnutí poskytnutí informace *popisu pracovních činností a podpisového řádu* za ryze účelovou, neboť z rozhodnutí ÚMČ Praha 10 zcela jasně plyne, že aspekty osobních údajů ÚMČ zohlednil pouze v rámci úvahy stran zpřístupnění popisu pracovních náplní. Při úvaze o poskytnutí podpisového řádu se pak zaměřil, stejně jako žalovaný, toliko na veřejný zájem a možný přínos pro žalobce v kontextu obecných účelů InfZ, přičemž dle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ dospěl k závěru, že poskytnutí informace v tomto případě nespadá do skupiny případů, kdy je nezbytné realizaci práva na přístup k informacím vyhovět. Žalovaný odkázal dále na ust. § 89 odst. 2 správního řádu, dle něhož správnost napadeného rozhodnutí

přezkoumává odvolací orgán jen v rozsahu námitek v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Uvedl, že tedy měl povinnost přezkoumat rozhodnutí na základě rozsahu odvolání, žalobcovo odvolání však žádné důvody relevantní pro zrušení prvoinstančního rozhodnutí neobsahovalo.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Předně soud uvádí, že návrh žalovaného, aby soud žalobu odmítl pro nedostatek aktivní legitimace žalobce, je neopodstatněný. Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s.ř.s.) *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.* Je-li žalobou napadené rozhodnutí způsobilé zkrátit žalobce v jeho právech, je dána aktivní legitimace žalobce k podání žaloby. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o žalobcově žádosti o informace, žalobce tedy aktivní legitimaci k podání žaloby nepochybně má a důvody pro odmítnutí žaloby pro nedostatek jeho aktivní legitimace shledat nelze.

Podle § 71 odst. 1 písm. c) a d) s.ř.s. žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat *označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, resp. žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.* Podle odst. 2) žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že soud napadené rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu vymezeném žalobou. Jestliže tedy žalobce na straně 3 žaloby výslovně uvedl, že se touto žalobou domáhá výhradně informace o obsahu podpisového řádu (což, jak uvedl, činí jednak pro aktuální ztrátu zájmu o informace další a jednak pro jistotu plného žalobního úspěchu), pak nemůže na str. 5 žaloby požadovat, aby se soud *vyjádřil ve stručnosti také k otázce, zda měl žalobce v daném případě nárok na poskytnutí i informací označených pod bodem 1 – o obsahu popisu pracovní činnosti (pracovní náplň)....* Protože žalobce žalobu omezil jen na přezkum té části rozhodnutí, která se týká odmítnutí informace o obsahu podpisového řádu, soud neřeší (a ani řešit nemůže) zda měl žalobce nárok i na poskytnutí zbylých informací, proti jejichž odmítnutí žaloba nebrojí a žádnou žalobní argumentaci nevznáší.

Z podnětu podané žaloby tedy soud přezkoumal napadené rozhodnutí, a to v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak sodu ukládá ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Do správního spisu je založena žádost žalobce ze dne 26.4.2013, jíž žalobce požadoval poskytnutí informací:

- o obsahu popisu pracovní činnosti (pracovní náplň) vedoucího a referentů oddělení veřejných zakázek a výběrových řízení, a to jejich anonymizovanou kopii,
- o obsahu předpisu, který stanovuje oprávnění k podpisování písemností jménem městské části Praha 10, včetně oddělení veřejných zakázek a výběrových řízení (např. podpisový řád), a to jeho naskenovanou kopii.

Rozhodnutím ÚMČ Praha 10 ze dne 9.5.2013, č.j. P-10-050401/2013 byla tato žádost podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a s přihlédnutím k § 8a InfZ odmítnuta.

Pod bodem II. odůvodnění tohoto rozhodnutí se povinný subjekt obecně zabýval účelem InfZ. Poté konkrétně zdůvodnil odmítnutí informace o popisu pracovní činnosti (pracovní náplně) vedoucího a referentů oddělení veřejných zakázek a výběrových řízení. Soud konstatuje, že obecné úvahy povinného subjektu o účelu InfZ a rovněž zdůvodnění odmítnutí žádosti o informace o popisu pracovní činnosti, jak jsou pod bodem II odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního rozhodnutí uvedeny, jsou v podstatě totožné s vyjádřením žalovaného k žalobě, které soud podrobně zmínil již výše.

Pod bodem III. odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí se povinný subjekt zabýval druhou částí žádosti, tj. požadavkem na informace o obsahu předpisu, kterým se stanovuje oprávnění k podpisování jménem městské části Praha 10 (podpisový řád). V této části odůvodnění uvedl: „...mj. s odkazem na obecné účely InfZ uvedené v bodě II. shora ÚMČ Praha 10 konstatuje, že požadované informace, konkrétně Podpisový řád ÚMČ Praha 10, který informace obsahuje, je taktéž bezesbytku podřaditelný pod § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, na jehož základě povinný subjekt může omezit poskytnutí informací, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. V rámci správního uvážení, které je ÚMČ Praha 10 založeno návětím ustanovení § 11 odst. 1, pak ÚMČ Praha 10 plně s respektem k zásadám činnosti veřejné správy, jak je vypočítává § 2 až § 8 s.r., a dále v kontextu vážení hodnot, k jejichž ochraně a provedení InfZ v kontextu ústavního pořádku České republiky slouží, dospěl k závěru, že zde není dostatečně silný veřejný zájem na tom, aby požadovanou písemnost, resp. informaci, která má povahu interního aktu s regulačními důsledky výlučně pro interní organizační strukturu, bylo důvodné poskytnout“.

Nelze než konstatovat, že prvoinstančním rozhodnutím povinného subjektu byl Podpisový řád podřazen pod ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ (dle něhož *povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu*) bez jakéhokoli bližšího odůvodnění. Správní úvaha prvoinstančního rozhodnutí o tom, že informace vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu nebude žadateli poskytnuta, je zcela nepostačující, neboť byla omezena na pouhé konstatování o neexistenci dostatečně silného veřejného zájmu na poskytnutí této informace, opět bez bližšího zdůvodnění. Rozhodnutí povinného subjektu je v této části (v bodě III týkajícím se odmítnutí informací o oprávnění k podepisování jménem povinného subjektu) nepřezkoumatelné. Odkaz na *obecné účely InfZ uvedené v bodě II*, vyvolává otázku, zda povinný subjekt i ve vztahu k informacím obsaženým v podpisovém řádu nezvažoval aspekt ochrany osobních údajů (který je v obecných úvahách povinného subjektu pod bodem II odůvodnění zmiňován), a to i s přihlédnutím k tomu, že žádost jako celek byla odmítnuta nejen na základě § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), ale rovněž podle § 8a InfZ (dle něhož *informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu*).

Žalobce v odvolání namítl porušení práva na informace dle čl. 17 Listiny a nesprávné posouzení výluky z poskytnutí informací. Nesouhlasil s názorem ÚMČ Praha 10, že se na předmětné dokumenty vztahuje právo na ochranu osobních údajů dotčených osob, podle odvolatele se jedná jen o zmocnění podepisovat a o pracovní kompetence. Uvedl, že je třeba posoudit charakter požadovaných informací, údaje o podpisovém právu mezi zákonem vyloučené informace nepatří. Popis pracovní činnosti úředníků se netýká zákona o ochraně osobních údajů, natožpak podpisový řád.

Žalobce tedy, byť bez bližší argumentace, v odvolání namítl, že na požadované informace se nevztahuje výlučka (dle § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ), a dále namítl, že na požadované informace (a to jak na popis pracovní činnosti, tak na zmocnění podepisovat – podpisový řád) nedopadá zákon o ochraně osobních údajů. Žalobce tedy evidentně z rozhodnutí povinného subjektu dovedl, že ochrana osobních údajů byla zvažována i ve vztahu k informacím obsaženým v podpisovém řádu.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval pouze první z uvedených námitek odvolání, tj. námitkou, že na požadované informace nedopadá výlučka dle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ. K oprávnění k podepisování jménem povinného subjektu (Podpisový řád ÚMČ Praha 10) uvedl, že jde o interní pokyn směřující výlučně k zaměstnancům povinného subjektu, jejichž pracovní pozice jsou dány organizačním řádem úřadu, daná informace vztahuje výlučně dovnitř povinného subjektu a neovlivňuje žádným způsobem, tj. přímo či nepřímo, činnost povinného subjektu navenek, tedy vůči osobám, které nejsou povinnému subjektu personálně nebo jinak podřízeny.

Žalovaný se však nikterak nezabýval samotným obsahem Podpisového řádu ÚMČ Praha 10, neuvedl, jaké všechny údaje jsou v něm konkrétně obsaženy a nikterak ani nezvážil účel, k němuž byl tento podpisový řád vytvořen. Závěr žalovaného, že všechny informace obsažené v podpisovém řádu se vztahují výlučně dovnitř povinného subjektu a žádným způsobem neovlivňují činnost povinného subjektu navenek, tedy nemá oporu, neboť není zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností žalovaný k tomuto závěru dospěl. Lze tedy konstatovat, že povinný subjekt podřazení podpisového řádu pod ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ nezdůvodnil vůbec a žalovaný toto pochybení přes vznesenou odvolací námitku nenapravit, přičemž nadto obě vydaná rozhodnutí postrádají i řádně zdůvodněnou správní úvahu o důvodech, které poskytnutí informací (hodnocených jako vnitřní pokyny) fakticky brání. Pokud totiž povinný subjekt požadovanou informaci podřadí pod pojem vnitřní pokyn, musí následně uvážit, zda je v konkrétním případě nezbytné odepřít poskytnutí této informace a svůj postup musí řádně zdůvodnit. Soud uvedl již shora, že pouhé konstatování povinného subjektu v prvoinstančním rozhodnutí o neexistenci dostatečně silného veřejného zájmu na tom, aby informace byla poskytnuta, nelze za řádně zdůvodněnou úvahu považovat a v tomto bodě je prvoinstanční rozhodnutí nepřezkoumatelné, přičemž žalovaný tuto vadu prvoinstančního rozhodnutí v napadeném rozhodnutí nenapravit (sám žádnou úvahu v tomto směru neprovedl).

Druhou z námitek vznesených v odvolání, tj. námitku, že na požadované informace se nevztahuje zákon o ochraně osobních údajů, žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela pominul. Uvedl-li pak žalovaný ve vyjádření k žalobě, že z rozhodnutí povinného subjektu jasně plyne, že povinný subjekt aspekty ochrany osobních údajů zohlednil pouze v rámci úvahy stran zpřístupnění popisu pracovních náplní, pak soud s ohledem na již shora zmíněný způsob, jímž bylo rozhodnutí povinného subjektu ve vztahu k odmítnutí informací o obsahu podpisového řádu odůvodněno, tento názor žalovaného nesdílí. Povinností žalovaného bylo ostatně se již v napadeném rozhodnutí (tedy nikoli až ve vyjádření k žalobě) vypořádat se všemi vznesenými odvolacími námitkami, tedy i s námitkou, že se na (obě) požadované informace nevztahuje zákon o ochraně osobních údajů. Soud podotýká, že žádný z rozhodujících správních orgánů se nezabýval samotným obsahem Podpisového řádu ÚMČ Praha 10, tento dokument není ani založen do správního spisu a není tedy zřejmé, které konkrétní údaje jsou v podpisovém řádu obsaženy, tedy zda podpisový řád obsahuje jména konkrétních zaměstnanců oprávněných k podepisování za MČ Praha 10, či pouze pracovní

pozice oprávněných osob. Na jisto tak není postaveno, zda ve vztahu k poskytnutí informací obsažených v podpisovém řádu neměl být aspekt ochrany osobních údajů zvažován.

Soud rozhodnutí žalovaného a rovněž i rozhodnutí povinného subjektu posoudil ze shora uvedených důvodů jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto podle § 78 odst. 1, 3 a 4 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. bez jednání obě tato rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

S ohledem na nepřezkoumatelnost vydaných rozhodnutí soud nemohl postupovat podle § 16 odst. 4 InfZ, dle něhož *při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.* Soud nemůže přistoupit k aplikaci § 16 odst. 4 InfZ, jestliže je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť pouze v situaci, kdy je správní rozhodnutí přezkoumatelné, si soud může učinit vlastní úsudek o jeho zákonnosti a v návaznosti na to posoudit splnění podmínek pro postup dle § 16 odst. 4 věty druhé InfZ. Jestliže však v daném případě není zřejmé, jaké konkrétní informace jsou v podpisovém řádu obsaženy, nemůže soud posoudit, zda se skutečně jedná o vnitřní akt ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, a nemůže posoudit ani to, zda v něm obsažené údaje podléhají ochraně osobních údajů. Pro případ, že by informace obsažené v podpisovém řádu podléhaly výluce dle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, nemohl by soud zhojit absenci správního uvážení (založeného návěťím ust. § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ) o tom, zda jsou či nejsou dány důvody bránící faktickému poskytnutí dané informace žadateli.

K požadavku žalobce na ověření toho, zda o odvolání skutečně měl rozhodovat žalovaný správní orgán, soud odkazuje na ust. § 178 odst. 2 správního řádu, které stanoví, že nelze-li nadřízený správní orgán určit podle odstavce 1 (dle něhož je nadřízeným správním orgánem ten správní orgán, o kterém to stanoví zvláštní zákon, příp. správní orgán, který podle zákona rozhoduje o odvolání, popřípadě vykonává dozor), určí se podle tohoto odstavce, přičemž nadřízeným správním orgánem orgánu obce se rozumí krajský úřad. Protože zvláštní zákon, tj. v daném případě InfZ, ve svém ust. § 16 odst. 3 stanoví, že o odvolání rozhoduje nadřízený orgán (jehož blíže neurčuje), a ve svém ust. § 20 odst. 4 stanoví, že pro odvolací řízení se použije ust. § 178 správního řádu, je soud tohoto názoru, že v předmětné věci o odvolání proti rozhodnutí ÚMČ Praha 10 správně rozhodl žalovaný Magistrát hl.m. Prahy.

Závěrem soud pro úplnost uvádí, že žalobní námitka, že povinný subjekt posoudil nesprávně „*právní otázku týkající se výluky z poskytnutí informace dle § 2 odst. 4 zákona o informacích*“ není na místě, neboť výluce dle § 2 odst. 4 InfZ (dle něhož *povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*) v řízení posuzována nebyla.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a úspěšnému žalobci přiznal náhradu za soudní poplatek ve výši 3000,- Kč zaplacený z podané žaloby a náklady na zastoupení žalobce advokátem ve výši 8.228,- Kč, a to za dva úkony právní služby – příprava a převzetí zastoupení a sepsání žaloby – po 3.100,- Kč a dva paušální poplatky po 300,- Kč dle §§ 7, 9 odst. 4 písm. d) a 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., po zvýšení o 21% DPH. Náklady celkem jsou tedy ve výši 11.228,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. října 2015

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Sylvie Kosková

Toto rozhodnutí ze dne 6. října 2015, č. j. 5A 155/2013-39 nabylo právní moci dne 9. října 2015 a vykonatelnosti dne 10. listopadu 2015. Připojení doložky provedl Sylvie Koskova dne 27. října 2015.